

Velkonočný utorok

Rozjímanie na Velkonočný utorok. Navrhované témy: Mária Magdaléna nájde hrob prázdny; Zmŕtvychvstalý Ježiš ju volá po mene; radosť z prvého ohlasovania.

22.04.2025

MESTO Magdala ležalo na brehu Genezaretského jazera. Ježiš tam strávil príjemné chvíle a vykonal mnoho zázrakov. Pochádzala odtiaľ Mária, jedna zo žien, ktorá nasledovala Pána a ktorá bola oslobodená od siedmich démonov. Jej

vernosť ju priviedla na Kalváriu, kde bola v piatok Umučenia blízko Panny Márie. Nasledujúcu nedeľu vstala skoro, ešte pred svitaním, vyšla z mesta a išla k hrobu, kde bolo uložené Ježišovo telo. Jej láska premohla strach, lebo mala silu človeka, ktorý miluje a chce milovať stále viac.

Môžeme si ju predstaviť, ako kráča rýchlym tempom, s istým strachom, aby ju pri mestskej bráne neodhalili. Nesie vrečko s voňavými bylinami a obväzmi, aby dokončila balzamovanie Pána. Ide tam, aby pomazala jeho nehybné telo. Cestou prechádza popri vrchu Kalvária, ktorý ju núti prežiť bolesť piatku. Keď však dorazí k hrobu, s prekvapením zistí, že miesto nestrážia žiadni vojaci. Navyše kameň, ktorý predtým zakrýval vchod, bol premiestnený o niekoľko metrov ďalej. Potom v slzách vidí, že hrobka je prázdna. „Žena, prečo plačeš?“ (Jn 20, 13),

pýtajú sa jej neznámi ľudia - anjeli -, keď ju vidia sklúčenú. Magdalénina odpoveď je dojímavá: „Odniesli môjho Pána a ja neviem, kam ho položili“.

Ježiš jej chýbal. Nemôže zniesť, že ho stratila z dohľadu. Máriine slzy sú príkladom odvahy a nehy. Ten, ktorého milovala najviac na svete, zomrel krutou smrťou a teraz bolo jeho telo preč. Nemala ani útechu z pomazania jeho tela. Počas soboty jej myšlienky znova a znova zalietali k hrobu. Ako túžila prejaviť mu svoju náklonnosť pri prvom nedeľnom svetle! Magdalénine slzy nás učia, že skutočný strach z Boha je strach, že ho stratíme, že si nebudeme vedomí jeho blízkosti, že prehliadneme jeho prosby a milosti. Ako často zdôrazňoval svätý Josemaría, „bez Ježiša nám nie je dobre“^[1]. On je všetko.

„PRÁZDNY HROB! Mária Magdaléna plače, more slz. Potrebuje Majstra. Išla tam, aby sa trochu utešila tým, že mu bude nablízku, aby mu robila spoločnosť, pretože bez nášho Pána nemá nič cenu,“ uvažoval raz svätý Josemaría. „Mária vytrvalo pokračuje v modlitbe, všade ho hľadá, myslí len na neho. Deti moje, tvárou v tvár takejto vernosti Boh nemôže odolať“^[2].

„Žena, prečo plačeš, koho hľadáš?“ (Jn 20, 15), opýtal sa jej aj sám Kristus, keď sa s ňou stretol o niečo neskôr. Mária si ho najprv pomýlila s mužom, ktorý mal na starosti záhradu, kde sa nachádzal hrob. Uprostred zmätku a slz nebolo ľahké venovať dostatočnú pozornosť okoliu. Preto odpovedá: „Ak si ho odniesol, povedz mi, kde je, a ja si ho vyzdvihnem“. V skutočnosti by Mária Magdaléna pravdepodobne nebola schopná niesť také ťažké telo, ale ťažkosti opäť nie sú prekážkou jej

lásky. „Úbohá Magdaléna, vyčerpaná únavou Veľkého piatku, vyčerpaná úzkosťou Bielej soboty. Jej sily sú oslabené do krajnosti, a ona stále myslela na to, že ho *ponesie!*“^[3].

Až keď Ježiš vysloví jej meno – „Mária!“ (Jn 20, 16) - so svojou zvláštnou intonáciou, zistí, že má pred sebou Krista v oslávenom tele. „Aké krásne je pomyslieť na to, že prvé zjavenie Zmŕtvychvstalého sa udialo takýmto osobným spôsobom! Že je tu niekto, kto nás pozná, kto vidí naše utrpenie a sklamanie, kto je nami dojatý a volá nás po mene“^[4].
Odmenou za Magdaléninu vernú lásku je teraz kontemplácia krásy Zmŕtvychvstalého. Riskovala svoj život pre Ježiša, vášnivo ho hľadala a Pán sa jej za to odplatil s plným nasadením. Zmocnili sa jej emócie, vrhla sa mu k nohám a pritísila sa k nemu. Bolo to výrečné gesto: už nechcela stratiť Krista. Príliš trpela pri rozjímaní o Majstrovom ponížení

a myslela si, že ho navždy stratila.
„Neha, s akou Ježiš zaobchádza s
touto ženou, ktorú mnohí využívali a
všetci odsudzovali, je pôsobivá.
Konečne našla v Ježišovi čisté oči,
srdce schopné milovať bez toho, aby
vybuchlo. V Ježišovom pohľade a v
jeho srdci prijala zjavenie Božej
lásky“^[5].
—

CESTA, ktorú Mária Magdaléna
prejde, kým sa stretne so slávnym
Kristom, je v istom zmysle podobná
ceste všetkých kresťanov: s pokorou
vstať z pádov; hľadať Pána bez toho,
aby sme sa zastavili vo chvíľach
skľúčenosti; starať sa o druhých;
sprevádzať Ježiša, keď sa nečakane
objaví kríž; nestrácať nádej, aj keď sa
všetko zdá byť temné, pretože Ježiš je
živý.

Tak ako sa to stalo jej: Ježišov hlas, ktorý vyslovuje naše meno s veľmi osobným prízvukom, nás prebúdza a vyťahuje zo sklúčenosti. Žiť pozorne na jeho hlas, pozorne na to, čo nám chce Kristus v každej chvíli povedať, premieňa každodenný život na neustálu príležitosť lásky. „Ľudstvo potrebuje takéto ženy a mužov: schopných neúnavne sa obracať k Božiemu milosrdenstvu, verných pri päte kríža, pozorných, aby počuli - pri bežných úlohách každého dňa - samotné meno z úst Zmŕtvychvstalého“^[6]. Mária bola prvá spomedzi učeníkov, ktorá videla vzkrieseného Ježiša. Jej slzy smútku sa v priebehu niekoľkých sekúnd zmenili na slzy dojatia. Ježiš tejto vernej žene zveruje prvé oznámenie veľkej noviny: „Nedrž ma... Choď k mojim bratom a povedz im: Vystupujem k svojmu Otcovi a vášmu Otcovi, k svojmu Bohu a vášmu Bohu“ (Jn 20, 18). Smútok jej srdca sa

premenil na sviatok, ktorý sa nedá opísať.

Pred našimi očami sa postava tejto ženy, ktorá beží do Jeruzalema, stáva veľkou. Na svojich perách nesie posolstvo nádeje pre Kristových učeníkov a pre celý svet: Pán žije, vstal z mŕtvych! V jej srdci teraz vládne živá veľkonočná radosť, ktorá vyviera z prázdneho hrobu a zaplavuje celý svet. Popri Ježišovej matke je Magdaléna v tej chvíli najradostnejšou ženou na zemi.

.....

[1] Porov. J. Echevarría, „María Magdalena, cercana al Maestro“, v *Alfa y Omega*, 21-VII-2016.

[2] Svätý Josemaría, *Meditácia*, 22-VII-1964.

[3] Ctihodný Fulton Sheen, *Kristov život*, kapitola 54.

[4] František, *Audiencia*, 17-V-2017.

[5] Benedikt XVI, *Homília*, 17-VI-2007.

[6] J. Echevarría, „María Magdalena, cercana al Maestro“, v *Alfa y Omega*, 21-VII-2016.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/velkonocny-utorok/](https://opusdei.org/sk-sk/article/velkonocny-utorok/)
(08.03.2026)